

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

11 iulie 2013(*)

„Codul vamal comunitar – Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 – Articolul 206 – Nașterea unei datorii vamale – Furtul unor mărfuri plasate sub regimul de antrepozit vamal – Noțiunea «pierdere iremediabilă a mărfurilor ca urmare a unui caz de forță majoră» – Directiva 2006/112/CE – Articolul 71 – Taxa pe valoarea adăugată – Fapt generator – Exigibilitatea taxei”

În cauza C-273/12,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Cour de cassation (Franța), prin decizia din 30 mai 2012, primită de Curte la 4 iunie 2012, în procedura

Directeur général des douanes et droits indirects,

Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières

împotriva

Harry Winston SARL,

CURTEA (Camera a doua),

compusă din doamna R. Silva de Lapuerta, președinte de cameră, domnii G. Arestis (raportor), J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev și J. L. da Cruz Vilaça, judecători,

avocat general: domnul N. Wahl,

grefier: domnul V. Tourrès, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 21 martie 2013,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Harry Winston SARL, de X. Jauze, avocat;
- pentru guvernul francez, de G. de Bergues, de D. Colas și de C. Candat, în calitate de agenți;
- pentru guvernul ceh, de M. Smolek și de J. Vlášil, în calitate de agenți;
- pentru guvernul eston, de M. Linntam, în calitate de agent;
- pentru guvernul elen, de K. Paraskevopoulou și de Z. Chatzipavlou, în calitate de agenți;
- pentru guvernul italian, de G. Palmieri, în calitate de agent, asistat de G. Albenzio, avvocato dello Stato;
- pentru Comisia Europeană, de C. Soulay și de B.-R. Killmann, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei f?r? concluzii, luat? dup? ascultarea avocatului general,

pronun?? prezenta

Hot?râre

1 Cererea de decizie preliminar? prive?te interpretarea articolului 206 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Edi?ie special?, 02/vol. 5, p. 58), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului din 20 noiembrie 2006 (JO L 363, p. 1, Edi?ie special?, 01/vol. 7, p. 15, denumit în continuare „Codul vamal”), ?i a articolului 71 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea ad?ugat? (JO L 347, p. 1, Edi?ie special?, 09/vol. 3, p. 7, denumit? în continuare „Directiva TVA”).

2 Cererea a fost prezentat? în cadrul unui litigiu între directeur général des douanes et droits indirects ?i chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (denumi?i în continuare, împreun?, „administra?ia vamal?”), pe de o parte, ?i Harry Winston SARL (denumit? în continuare „Harry Winston”), pe de alt? parte, referitor la plata taxelor vamale ?i a taxei pe valoarea ad?ugat? (denumit? în continuare „TVA”) aferente unor m?rfuri care au fost furate în timp ce se aflau sub regimul de antrepozit vamal.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

Directiva 79/623/CEE

3 Al nou?lea considerent al Directivei 79/623/CEE a Consiliului din 25 iunie 1979 privind armonizarea actelor cu putere de lege ?i a normelor administrative în materie de datorie vamal? (JO L 179, p. 31), abrogat prin Codul vamal, avea urm?torul cuprins:

„[...] pe lâng? plata datoriei vamale sau prescrip?ia acesteia potrivit dispozi?iilor în vigoare, cauzele de stingere [a datoriei vamale] trebuie s? se întemeieze pe constatarea faptului c? m?rfurile nu au primit efectiv destina?ia economic? ce justific? taxele vamale la import sau taxele vamale la export.” [traducere neoficial?]

Codul vamal

4 Articolul 202 alineatul (1) din Codul vamal prevede:

„O datorie vamal? la import poate s? ia na?tere prin:

- (a) introducerea ilegal? pe teritoriul vamal al Comunit??ii a m?rfurilor supuse drepturilor de import sau
- (b) introducerea ilegal? într-o alt? parte pe acel teritoriu a unor astfel de m?rfuri amplasate într-o zon? liber? sau antrepozit liber.

În sensul prezentului articol, introducerea ilegal? reprezint? orice introducere care încalc? dispozi?iile articolelor 38-41 ?i ale articolului 177 a doua liniu??.”

5 Articolul 203 din Codul vamal prevede:

„(1) O datorie vamală la import ia na?tere prin:

– sustragerea de sub supravegherea vamală a mărfurilor supuse drepturilor de import.

(2) Datoria vamală ia na?tere în momentul sustragerii mărfurilor de sub supravegherea vamală.

(3) Debitorii vamali sunt:

– persoana care a sustras mărfurile de sub supraveghere vamală;

– orice persoană care a participat la o astfel de ac?iune și care ?tia sau ar fi trebuit să ?tie în mod normal că mărfurile au fost sustrate de sub supraveghere vamală;

– orice persoană care a dobândit sau de?inut mărfurile în cauză și care ?tia sau ar fi trebuit să ?tie, în mod normal, în momentul cumpărării sau primirii mărfurilor, că ele au fost sustrate de sub supraveghere vamală și

– după caz, persoana care trebuie să execute obliga?iile care rezultă din depozitarea temporară a mărfurilor sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate acele mărfuri.”

6 Potrivit articolului 204 din Codul vamal:

„(1) O datorie vamală la import ia na?tere prin:

(a) neexecutarea uneia dintre obliga?iile care rezultă, în privin?a mărfurilor supuse drepturilor de import, din depozitarea lor temporară sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate sau

[...]

în alte cazuri decât cele men?ionate la articolul 203 doar dacă nu se stabilește că acele omisiuni nu au un efect semnificativ asupra utilizării corecte a regimului de depozitare temporară sau a regimului vamal în cauză.

[...]”

7 Articolul 206 alineatul (1) din Codul vamal prevede:

„(1) Prin derogare de la articolul 202 și articolul 204 alineatul (1) litera (a), se consideră că nu a luat na?tere nicio datorie vamală la import pentru anumite mărfuri atunci când persoana interesată face dovada că neîndeplinirea obliga?iilor ce rezultă din:

– dispozi?iile articolelor 38-41 și ale articolului 177 a doua liniu?? sau

– p?strarea mărfurilor respective în depozit temporar sau

– utilizarea regimului vamal sub care au fost plasate mărfurile,

este urmare a distrugerii totale ori a pierderii irecuperabile a mărfurilor respective, pentru o cauză ce ?ine de natura mărfurilor sau cazul fortuit ori de for?? majoră sau ca o consecin?? a autorizării de către autorit??ile vamale.

În sensul prezentului alineat, m?rfurile sunt pierdute iremediabil c?nd devin de neutilizat de c?tre orice persoan?."

8 Articolul 233 din Codul vamal are urm?torul cuprins:

„F?r? a aduce atingere dispozi?iilor ?n vigoare cu privire la prescrierea unei datorii vamale ?i la imposibilitatea de a o recupera ?n cazul insolabilit?ii debitorului constatate pe cale judec?toareasc?, o datorie vamal? se stinge:

[...]

(c) ?n cazul ?n care, cu privire la m?rfurile declarate pentru un regim vamal ce implic? obliga?ia de plat? a drepturilor:

– declara?ia vamal? este invalidat?;

– m?rfurile, ?nainte de a primi liberul de vam?, sunt fie puse sub sechestru ?i simultan sau ulterior confiscate, fie distruse din dispozi?ia autorit?ilor vamale, fie distruse sau abandonate ?n conformitate cu articolul 182, fie distruse sau iremediabil pierdute dintr-un motiv care ?ine de natura lor sau de caz fortuit sau for?? major?;

[...]”

Directiva TVA

9 Articolul 2 alineatul (1) literele (a) ?i (d) din Directiva TVA prevede:

„(1) Urm?toarele opera?iuni sunt supuse TVA:

(a) livrarea de bunuri efectuat? cu titlu oneros pe teritoriul unui stat membru de c?tre o persoan? impozabil? care ac?ioneaz? ca atare;

[...]

(d) importul de bunuri.”

10 Articolul 70 din Directiva TVA prevede:

„Faptul generator intervine ?i TVA devine exigibil? atunci c?nd bunurile sunt importate.”

11 Articolul 71 din Directiva TVA are urm?torul cuprins:

„(1) Atunci c?nd, la introducerea ?n Comunitate, bunurile sunt plasate ?ntr-unul dintre regimurile sau se afl? ?n una dintre situa?iile prev?zute la articolele 156, 276 ?i 277 sau sub regimuri de admitere temporar? cu scutire total? de drepturi de import sau sub regimuri de tranzit extern, faptul generator intervine ?i TVA devine exigibil? doar ?n momentul ?n care bunurile nu mai intr? sub inciden?a regimurilor sau situa?iilor respective.

Cu toate acestea, atunci c?nd bunurile importate sunt supuse unor drepturi vamale, prelev?rilor agricole sau unor taxe similare stabilite ?n cadrul unei politici comune, faptul generator intervine ?i TVA devine exigibil? ?n momentul ?n care intervine faptul generator privind taxele respective, iar drepturile respective devin exigibile.

(2) Atunci c?nd bunurile importate nu sunt supuse niciunuia dintre drepturile prev?zute la

alineatul (1) al doilea paragraf, statele membre aplică, în ceea ce privește faptul generator și momentul la care TVA devine exigibil, dispozițiile în vigoare care reglementează drepturile vamale.”

12 Articolul 156 alineatul (1) litera (c) din Directiva TVA indică faptul că „[s]tatele membre pot scuti [...] livrarea de bunuri destinate plasării sub regim de antrepozit vamal [...]”.

Dreptul francez

13 *Bulletin officiel des douanes françaises* (publicație oficială a administrației vamale franceze) nr. 6551 din 29 mai 2002 prevede, în capitolul 9 titlul III:

„A) Lipsa unor măruri constatată de organele vamale sau de utilizator

Articolele 203 și 206 din [Codul vamal], articolul 520-2 din [Normele de aplicare a Codului vamal]

12. În cazul distrugerii sau al pierderii iremediabile a unor măruri, (furt, incendiu, inundație...) operatorul trebuie să prezinte elemente care să probeze cantitatea distrusă ori pierdută.

[...]

14. Taxele vamale și alte taxe aferente cantității de măruri dispuse sunt datorate cu excepția cazului în care operatorul dovedește că este vorba despre un caz fortuit sau de forță majoră.

[...]

C) Scutirea de taxe vamale și de alte taxe

[...]

Cazul fortuit sau forță majoră

Articolele 203 și 206 din [Codul vamal] și articolul 862 din [Normele de aplicare a Codului vamal]

1. În cazul în care consideră că a fost victima unui caz de forță majoră, antrepozitarul va trebui să depună, la biroul de control, o cerere scrisă de scutire de drepturi vamale și de alte taxe pentru mărurile distruse sau pierdute, însoțită de toate documentele justificative și elementele de probă [...].

[...]

4. Trebuie subliniat însă că jurisprudența Curții [Hotărârea din 5 octombrie 1983, *Esercizio Magazzini Generali și Mellina Agosta* (186/82 și 187/82, Rec., p. 2951)] a stabilit că sustragerea de către terți, chiar dacă nu există o culpă dovedită a debitorului, a unor măruri supuse taxelor vamale nu stinge obligația aferentă acestora. Astfel, furtul nu constituie un caz de forță majoră și nu determină stingerea datoriei vamale.

[...]”

Litigiul principal și întrebările preliminare

14 În urma unui jaf armat cu sechestrare de persoane comis la 6 octombrie 2007, în cursul căruia au fost sustrase bijuterii plasate în regim de antrepozit vamal, administrația vamală, printr-o înțelegere de plată din 16 noiembrie 2007, a solicitat societății Harry Winston plata taxelor vamale și a TVA-ului aplicabil mărurilor menționate. Harry Winston, după ce a formulat, fără

succes, o contesta?ie administrativ?, a chemat în judecat? administra?ia vamal? în scopul anul?rii acestei în?tiin?ri.

15 Printr-o hot?râre din 3 iunie 2009, tribunal d'instance du 10e arrondissement de Paris a anulat în?tiin?area de plat? în ceea ce prive?te TVA-ul ?i, în privin?a taxelor vamale, a suspendat judecarea cauzei pân? la pronun?area Cur?ii cu privire la dou? întreb?ri preliminare având ca obiect interpretarea articolului 206 din Codul vamal.

16 Administra?ia vamal? a formulat apel împotriva acestei hot?râri.

17 Printr-o hot?râre din 7 decembrie 2010, cour d'appel, pe de o parte, a confirmat hot?rârea pronun?at? de tribunal d'instance du 10e arrondissement de Paris prin care a fost anulat? în?tiin?area de plat? în ceea ce prive?te TVA-ul ?i, pe de alt? parte, a reformat hot?rârea în privin?a datoriei vamale.

18 În ceea ce prive?te taxele vamale, cour d'appel a ar?tat, întemeindu-se pe *Bulletin officiel des douanes* nr. 6551 din 29 mai 2002, c? administra?ia francez? asimila furtul m?rfurilor cu distrugerea sau pierderea iremediabil? a acestora în sensul articolului 206 din Codul vamal ?i c? această doctrin? l-ar scuti pe operator dac? ar demonstra c? pierderea iremediabil?, în spe?? furtul, rezult? dintr-un caz de for?? major?.

19 Cour d'appel a considerat astfel c? Harry Winston fusese îndrept??it? s? considere, întemeindu-se pe principiul încrederii legitime, c? nu trebuia s? pl?teasc? taxe vamale în spe??, cu condi?ia s? demonstreze c? acest furt fusese rezultatul unui caz de for?? major?. În această privin??, cour d'appel a ar?tat c?, întrucât jaful armat în cauz? a fost, prin brutalitatea ?i prin caracteristicile sale criminologice, imprevizibil ?i inevitabil, acesta întrunea condi?iile for?ei majore ?i condusese la o pierdere iremediabil? a m?rfurilor.

20 În ceea ce prive?te TVA-ul, cour d'appel a apreciat c? Curtea a declarat, în Hot?rârea din 14 iulie 2005, British American Tobacco ?i Newman Shipping (C-435/03, Rec., p. I-7077), c? furtul m?rfurilor nu constituie o „livrare de bunuri cu titlu oneros” în sensul articolului 2 din Directiva TVA ?i nu poate, a?adar, s? fie supus ca atare TVA-ului.

21 Administra?ia vamal? a formulat recurs. Aceasta a repro?at cour d'appel, pe de o parte, c? nu verificase, astfel cum i se solicitase, dac? Curtea nu declarase, în Hot?rârea *Esercizio Magazzini Generali ?i Mellina Agosta*, citat? anterior, c? furtul m?rfurilor supuse taxelor vamale nu stingea obliga?ia aferent? acestora ?i, pe de alt? parte, în ceea ce prive?te TVA-ul, c? statuase întemeindu-se pe Hot?rârea *British American Tobacco ?i Newman Shipping*, citat? anterior, de?i, în spe??, faptul generator al taxei nu consta într-o „livrare de bunuri cu titlu oneros” în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva TVA, ci într-un „import” prev?zut la articolul 2 alineatul (1) litera (d) din această directiv?.

22 Cour de cassation subliniaz? c? dou? elemente noi, intervenite ulterior Hot?rârii *Esercizio Magazzini Generali ?i Mellina Agosta*, citat? anterior, împiedic? s? se considere cu certitudine c? această hot?râre face parte în continuare din dreptul pozitiv. În primul rând, Codul vamal, adoptat în 1992, nu a preluat cerin?a prev?zut? de al nou?lea considerent al Directivei 79/623, vizat de Hot?rârea *Esercizio Magazzini Generali ?i Mellina Agosta*, citat? anterior, care condi?iona stingerea datoriei vamale de împrejurarea, constatat? sau prezumat?, c? m?rfurile nu au reintrat în circuitul economic dup? ce a avut loc furtul. În al doilea rând, Curtea a re?inut, în Hot?rârea *British American Tobacco ?i Newman Shipping*, citat? anterior, c? furtul m?rfurilor nu constituie o „livrare de bunuri cu titlu oneros” în sensul articolului 2 din Directiva TVA ?i nu poate, a?adar, s? fie supus ca atare TVA-ului.

23 În aceste condiții, Cour de cassation a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 206 din [Codul vamal] trebuie interpretat în sensul că furtul unor mărfuri plasate sub regimul de antrepozit vamal, care a avut loc în împrejurările din speță, constituie o pierdere iremediabilă a mărfurilor și un caz de forță majoră, cu consecința că, într-o astfel de ipoteză, se consideră că nu a luat naștere nicio datorie vamală la import?

2) Furtul de mărfuri deținute sub regim de antrepozit vamal este de natură să determine intervenția faptului generator și exigibilitatea [TVA-ului] în temeiul articolului 71 din [Directiva TVA]?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

24 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că, chiar dacă, pe plan formal, instanța de trimitere și-a limitat întrebarea la interpretarea articolului 206 din Codul vamal, o astfel de împrejurare nu împiedică Curtea să îi furnizeze toate elementele de interpretare a dreptului Uniunii care pot fi utile pentru judecarea cauzei cu care este sesizată, indiferent dacă respectiva instanță s-a referit sau nu s-a referit la acestea în enunțul întrebării menționate. Astfel, întrebările adresate trebuie soluționate în lumina tuturor dispozițiilor Tratatului CE și ale dreptului derivat care ar putea fi relevante în raport cu problema ridicată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 aprilie 2012, van Putten și alții, C-578/10-C-580/10, punctele 23 și 24, precum și jurisprudența citată).

25 Este cert că, în situații care, întrucât intră în domeniul de aplicare al articolului 202 și al articolului 204 alineatul (1) litera (a) din Codul vamal, ar fi trebuit în principiu să dea naștere unei datorii vamale, articolul 206 din codul menționat exclude, prin derogare de la aceste articole, nașterea unei astfel de datorii în ipoteza în care persoana interesată face dovada că neîndeplinirea obligațiilor sale este urmarea distrugerii sau a pierderii irecuperabile a mărfurilor respective, pentru o cauză ce țină de însăși natura mărfurilor sau de un caz fortuit ori de forță majoră, sau o consecință a autorizării de către autoritățile vamale. Rezultă că articolul 206 din Codul vamal nu se poate aplica decât în situațiile în care este susceptibilă nașterea unei datorii vamale în temeiul articolului 202 și al articolului 204 alineatul (1) litera (a) din acest cod.

26 Articolul 202 din Codul vamal privește nașterea unei datorii vamale în situații de introducere ilegală a unor mărfuri pe teritoriul vamal al Uniunii Europene, ceea ce nu corespunde situației de fapt din litigiul principal.

27 În ceea ce privește articolul 204 alineatul (1) litera (a) din Codul vamal, nici acesta nu este aplicabil în speță întrucât este necesar să se arate că el privește nașterea unei datorii vamale la import în cazul neexecutării uneia dintre obligațiile care rezultă, în privința mărfurilor supuse taxelor vamale la import, din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate, în alte cazuri decât cele prevăzute la articolul 203 din acest cod. Astfel, articolele 203 și 204 din Codul vamal au domenii de aplicare distincte, primul vizând comportamente care au ca rezultat o sustragere a mărfurilor de sub supravegherea vamală, iar al doilea având ca obiect nerespectarea unor obligații și a unor condiții legate de diferitele regimuri vamale.

28 Pentru a stabili în temeiul căruia dintre aceste două articole a luat naștere o datorie vamală la import, trebuie mai întâi să se examineze dacă faptele în discuție constituie o sustragere de sub supravegherea vamală, în sensul articolului 203 alineatul (1) din Codul vamal. Numai în situația în care răspunsul la această întrebare este negativ pot deveni aplicabile dispozițiile

articolului 204 din Codul vamal (a se vedea Hotărârea din 12 februarie 2004, Hamann International, C-337/01, Rec., p. I-1791, punctul 30).

29 În ceea ce privește mai precis noțiunea de sustragere de sub supravegherea vamală, care figurează la articolul 203 alineatul (1) din Codul vamal, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței Curții, această noțiune trebuie înțeleasă ca incluzând orice acțiune sau omisiune care are drept rezultat, chiar dacă numai pe moment, împiedicarea accesului autorităților vamale competente la mărfuri aflate sub supraveghere vamală și a efectuării controalelor prevăzute de legislația vamală (Hotărârea din 11 iulie 2002, Liberexim, C-371/99, Rec., p. I-6227, punctul 55 și jurisprudența citată, Hotărârea din 29 aprilie 2004, British American Tobacco, C-222/01, Rec., p. I-4683, punctul 47 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea din 20 ianuarie 2005, Honeywell Aerospace, C-300/03, Rec., p. I-689, punctul 19).

30 Aceasta se întâmplă atunci când, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, mărfuri plasate sub un regim suspensiv au fost furate (a se vedea Hotărârea din 15 septembrie 2005, United Antwerp Maritime Agencies și Seaport Terminals, C-140/04, Rec., p. I-8245, punctul 31).

31 Pe de altă parte, nașterea unei datorii vamale în astfel de circumstanțe se justifică prin faptul că mărfurile care se găsesc în mod fizic într-un antrepozit vamal în Uniune ar fi supuse unor taxe vamale dacă nu ar beneficia de regimul suspensiv al antrepozitului vamal. Prin urmare, un furt comis într-un antrepozit vamal are drept consecință deplasarea acestor mărfuri în afara antrepozitului vamal fără a fi văzute. Prezumția reținută de Curte în Hotărârea *Esercizio Magazzini Generali* și *Mellina Agosta*, citată anterior, potrivit căreia, în cazul unui furt, marfa intră în circuitul economic al Uniunii, este, așadar, în continuare pertinentă, în pofida faptului că în Codul vamal nu se mai regăsește textul celui de al nouălea considerent al Directivei 79/623, vizat de respectiva hotărâre.

32 În orice caz, astfel cum s-a arătat la punctul 25 din prezenta hotărâre, articolul 206 din Codul vamal nu permite excluderea nașterii unei datorii vamale în cazul pierderii iremediabile a mărfurilor ca urmare a unui caz de forță majoră în ipoteza sustragerii unor mărfuri de sub supravegherea vamală prevăzută la articolul 203 alineatul (1) din codul menționat.

33 Din aceste considerații rezultă că furtul unor mărfuri, intervenit în împrejurări precum cele din cauza principală, determină nașterea unei datorii vamale la import, în temeiul articolului 203 alineatul (1) din Codul vamal, și că, drept urmare a celor arătate la punctul 28 din prezenta hotărâre, furtul unor mărfuri plasate, precum în cauza principală, sub regimul de antrepozit vamal nu intră sub incidența articolului 204 alineatul (1) litera (a) din același cod.

34 În aceste condiții, întrucât articolul 202 și articolul 204 alineatul (1) litera (a) din Codul vamal nu sunt aplicabile în cauza principală, nu este necesară interpretarea articolului 206, care nu se aplică decât în situații în care o datorie vamală este susceptibilă să ia naștere în temeiul acestor dispoziții.

35 În ceea ce privește argumentul invocat de guvernul francez prin care Curtea este invitată să ia în considerare articolul 233 litera (c) din Codul vamal, este necesar să se sublinieze că, în cadrul ședinței, Harry Winston și Comisia Europeană au arătat, în mod întemeiat, că această dispoziție nu se aplică decât mărfurilor declarate pentru un regim vamal ce presupune plata taxelor și că, în măsura în care regimul de antrepozit vamal este un regim suspensiv, el nu îndeplinește această condiție. Prin urmare, nu este necesară examinarea în speță a ipotezei stingerii datoriei vamale, astfel cum este prevăzută la articolul 233 litera (c) din Codul vamal.

36 Având în vedere ceea ce preced, trebuie să se răspundă la prima întrebare că articolul 203

alineatul (1) din Codul vamal trebuie interpretat în sensul că furtul unor mărfuri plasate sub regimul de antrepozit vamal constituie o sustragere a mărfurilor menționate, în sensul acestei dispoziții, care determină nașterea unei datorii vamale la import și că articolul 206 din acest cod nu se poate aplica decât în situațiile în care este susceptibil nașterea unei datorii vamale în temeiul articolului 202 și al articolului 204 alineatul (1) litera (a) din codul menționat.

Cu privire la a doua întrebare

37 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, Curții să stabilească dacă articolul 71 din Directiva TVA trebuie interpretat în sensul că furtul unor mărfuri plasate sub regimul de antrepozit vamal determină intervenția faptului generator și exigibilitatea TVA-ului.

38 Din cererea de decizie preliminară reiese că instanța de trimitere consideră că faptul generator nu ar interveni și că această taxă nu ar deveni exigibilă, în cauza principală, decât în momentul în care bunurile ies de sub regimul de antrepozit vamal, în temeiul articolului 71 alineatul (1) primul paragraf din Directiva TVA.

39 Cu toate acestea, după cum reiese de altfel din observațiile scrise prezentate Curții de mai multe state membre și de Comisie, se impune ca în speță să fie aplicat articolul 71 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva TVA, potrivit căruia faptul generator intervine și TVA-ul devine exigibil în momentul în care intervin faptul generator și exigibilitatea taxelor vamale.

40 Articolul 70 din Directiva TVA prevede principiul că faptul generator intervine și TVA-ul devine exigibil atunci când bunurile sunt importate. Astfel, articolul 71 alineatul (1) din Directiva TVA prevede printre altele, la primul paragraf, că, atunci când, la introducerea în Uniune, bunurile sunt plasate în regimul de antrepozit vamal, faptul generator intervine și TVA-ul devine exigibil doar în momentul în care bunurile ies de sub incidența acestui regim. Cu toate acestea, al doilea paragraf vizează situația specială în care, pentru bunurile importate care sunt supuse unor taxe vamale, unor prelevări agricole sau unor taxe cu efect echivalent instituite în temeiul unei politici comune, faptul generator intervine și taxa devine exigibilă în momentul în care intervin faptul generator și exigibilitatea acestor taxe.

41 În această privință, trebuie amintit că TVA-ul la import și taxele vamale prezintă trăsături esențiale comparabile, întrucât sunt generate de importul în Uniune și de introducerea consecutivă a mărfurilor în circuitul economic al statelor membre. Acest paralelism este, pe de altă parte, confirmat de faptul că articolul 71 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva TVA autorizează statele membre să lege faptul generator și exigibilitatea TVA-ului la import de cele ale taxelor vamale (a se vedea în special Hotărârea din 6 decembrie 1990, Witzemann, C-343/89, Rec., p. I-4477, punctul 18, și Hotărârea din 29 aprilie 2010, Dansk Transport og Logistik, C-230/08, Rec., p. I-3799, punctele 90 și 91).

42 Într-o cauză precum litigiul principal, în măsura în care, conform articolului 203 din Codul vamal, o datorie vamală ia naștere la momentul sustragerii mărfurilor, plasate sub regimul de antrepozit vamal, de sub supravegherea vamală, cu alte cuvinte la momentul furtului respectivelor mărfuri, trebuie să se rețină că TVA-ul a devenit exigibil în același moment, în temeiul articolului 71 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva TVA.

43 Hotărârea British American Tobacco și Newman Shipping, citată anterior, nu poate repune în discuție acest răspuns. Astfel, în timp ce, în cauza în care s-a pronunțat această hotărâre, faptul generator analizat era livrarea cu titlu oneros a unor bunuri, în litigiul principal, faptul generator de care se prevalează administrația vamală este importul bunurilor. Astfel, răspunsul dat de Curte în Hotărârea British American Tobacco și Newman Shipping, citată anterior, potrivit căruia furtul

m?rfurilor nu poate fi considerat o livrare de bunuri cu titlu oneros ?i nu poate, prin urmare, s? fie supus TVA-ului, nu poate fi transpus ?mprejur?rilor prezentei cauze.

44 Astfel, ?n litigiul principal, baza de impozitare a taxei a putut fi identificat? ?ntruc? importul m?rfurilor constituia faptul generator al TVA-ului. Furtul m?rfurilor a dat na?tere unei datorii vamale la import, iar exigibilitatea taxelor vamale a condus automat la exigibilitatea TVA-ului.

45 Av?nd ?n vedere considera?iile care preced?, trebuie s? se r?spund? la a doua ?ntrebare c? articolul 71 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva TVA trebuie interpretat ?n sensul c? furtul m?rfurilor plasate sub regimul de antrepozit vamal determin? interven?ia faptului generator ?i exigibilitatea TVA-ului.

Cu privire la cheltuielile de judecat?

46 ?ntruc?, ?n privin?a p?r?ilor din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instan?a de trimitere, este de competen?a acestuia s? se pronun?e cu privire la cheltuielile de judecat?. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observa?ii Cur?ii, altele dec?t cele ale p?r?ilor men?ionate, nu pot face obiectul unei ramburs?ri.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declar?:

1) **Articolul 203 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului din 20 noiembrie 2006, trebuie interpretat ?n sensul c? furtul unor m?rfuri plasate sub regimul de antrepozit vamal constituie o sustragere a m?rfurilor men?ionate, ?n sensul acestei dispozi?ii, care determin? na?terea unei datorii vamale la import. Articolul 206 din acest regulament nu se poate aplica dec?t ?n situa?iile ?n care este susceptibil? na?terea unei datorii vamale ?n temeiul articolului 202 ?i al articolului 204 alineatul (1) litera (a) din regulamentul men?ionat.**

2) **Articolul 71 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea ad?ugat? trebuie interpretat ?n sensul c? furtul m?rfurilor plasate sub regimul de antrepozit vamal determin? interven?ia faptului generator ?i exigibilitatea taxei pe valoarea ad?ugat?.**

Semn?turi

* Limba de procedur?: franceza.